

ЛОША ЖЕНА

Помашка народна приказка

Въ едно село имало една много лоша жена. Тя се женила нѣколко пѣти, но мъжетъ ѝ все я изпѣждали, защото не вършѣла каквото ѝ зарѣчатъ, а правѣла, което си знае.

Въ близкото село живѣлъ единъ момѣкъ. Като станалъ за женене, трѣгналъ да си дири невѣста. Тукъ ли, тамъ ли, — намѣрилъ сѣщата жена. Нали била хубава — харесала му. Събрали се сѣседитъ и започнали да го раздумватъ:

— Недей, синко! — съветвали го тѣ.

— Вземи която щешъ друга, но нея недей! Ще ти пати главата!

— А кое ѝ е лошото? — попиталъ ги той.

— Упорита е и неслушли-

ва. До сега нѣколко мъжа е смѣнила. Все не могатъ да я тѣрпятъ.

Щомъ само туй ѝ е лошото — ще я взема, — рекълъ другоселецътъ. — Нейниятъ цѣръ е лесенъ!

Направили сватбата. Първата недѣля жената слушала. Въ сѣбота трѣгнали да вървятъ на повратки у майка ѝ. Мъжътъ билъ ловецъ, та си взелъ и пушката. Не щешъ ли, въ пѣтъ ги заследило кучето. Мъ-

жътъ започналъ да го пѣди, но то не искало да се върне.

— Върни се ей, кученце, че азъ веднажъ казвамъ! — заканилъ му се той. Ала то продължавало да върви. Тогава селянинътъ вдигналъ пушката, грѣмналъ и го убилъ...

Вървѣли, вървѣли, стигнали до единъ тѣсенъ мостъ. Мъжовиятъ конъ миналъ по моста, но когато да мине жената, конътъ ѝ се запъналъ — не ще! Слѣзълъ мъжътъ,

хваналъ коня за юздата и го повелъ. Пакъ не ще!

— Върви, коньо, че азъ веднажъ казвамъ!

Но конътъ се не помръдвалъ. Мъжътъ вдигналъ пуш-

ката, та убилъ и него.

Жената се много зачудила на тоя мъжъ, дето веднажъ казва и убива всѣки, който го не послуша, но не смѣла да се обади.

Мъжътъ свалилъ самара на убития конъ и го сложилъ на гърба на жена си. Жената се поопънала, но той викналъ и ней:

Върви, жено, че азъ веднажъ казвамъ!

